

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מירא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המחליף פרה בחמור וילדה, וכן המוכר שפחתו וילדה, זה אומר: עד שלא מכרתי, וזה אומר: משלקחתי - יחלוקו.													■	ק.
היו לו שני עבדים, אחד גדול ואחד קטן, וכן שתי שדות אחת גדולה ואחת קטנה													■	ק.
הלוקח אומר: גדול לקחתי, והלה אומר: איני יודע - זכה בגדול.													◇	ק.
המוכר אומר: קטן מכרתי, והלה אומר: אני יודע - אין לו אלא קטן.													◇	ק.
זה אומר גדול, וזה אומר קטן - ישבע המוכר שהקטן מכר.													◇	ק.
זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע - יחלוקו.													◇	ק.
אמאי יחלוקו? וליחזי ברשות דמאן קיימא, ולהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה													⚡	ק.
בעומדת באגם. שפחה נמי - דקיימא כסימטא.	רב חייא בר אבין אמר שמואל:												◇	ק.
ונוקמא אחזקת דמרא קמא, ולהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה													⚡	ק.
הא מני - סומכוס היא													!	ק.
ממון המוטל בספק - חולקין בלא שבועה.	דאמר: [סומכוס]												◇	ק.
אימור דאמר סומכוס בשמא ושמא, בברי וברי מי אמר?													⚡	ק.
אין, אמר סומכוס אפילו בברי וברי.	רבה בר רב הונא:												◇	ק.
לעולם כי אמר סומכוס - שמא ושמא, אבל ברי וברי - לא אמר, ותני: זה אומר שמא עד שלא מכרתי, וזה אומר שמא משלקחתי.	רבא:												◇	ק.
זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע - יחלוקו.	תנן:												◇	ק.
בשלמא לרבא, מדסיפא שמא ושמא - רישא נמי שמא ושמא, אלא לרבה בר רב הונא, דאמר: אין, אמר סומכוס אפילו ברי וברי, השתא ברי וברי אמר יחלוקו, שמא ושמא מיבעיא?													⚡	ק.
אי משום הא - לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא. שלא תאמר רישא שמא ושמא, אבל ברי וברי - לא, תנא סיפא שמא ושמא מכלל דרישא ברי וברי, ואפילו הכי יחלוקו.													◇	ק.
זה אומר גדול וזה אומר קטן - ישבע המוכר שקטן מכר.	תנן:												◇	ק.
בשלמא לרבא, דאמר כי אמר סומכוס שמא ושמא, אבל ברי וברי לא אמר - משום הכי ישבע. אלא לרבה בר רב הונא, דאמר: אין, אמר סומכוס אפילו ברי וברי, אמאי ישבע מוכר? יחלוקו מיבעי ליה													⚡	ק.
מודה סומכוס היכא דאיכא שבועה דאורייתא, כדבעינן למימר לקמן.													!	ק.
היו לו שני עבדים אחד גדול ואחד קטן.													■	ק.
אמאי ישבע? מה שטענו - לא הודה לו, ומה שהודה לו - לא טענו													⚡	ק.
ועוד: הילך הוא													⚡	ק.
ועוד: אין נשבעין על העבדים													⚡	ק.
בטוענו דמי - דמי עבד גדול, דמי עבד קטן, דמי שדה גדולה, דמי שדה קטנה.	רב:												!	ק.
בטוענו כסות עבד גדול, כסות עבד קטן, עומרי שדה גדולה, עומרי שדה קטנה.	שמואל:												!	ק.
כסות - מה שטענו - לא הודה לו, ומה שהודה לו - לא טענו													⚡	ק.
בדיילפי	כדאמר רב פפא:												!	ק.
הכא נמי בדיילפי.													!	ק.
מידי כסות קתני? עבד קתני	קשיא ליה לרבי הושעיא:												⚡	ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מירא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כגון שטענו עבד בכסותו ושדה בעומר.	אלא אמר רבי הושיא:										!	◇
ואכתי: כסות, מה שטענו - לא הודה לו, ומה שהודה לו, לא טענו											?	
בדיילפי.	רב פפא:										!	
זוקקין אתא לאשמועינן?	קשיא ליה לרב ששת:										?	◇
זוקקין הנכסים שאין להן אחריות, את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן	תנינא:										?	◇
הא מני - רבי מאיר היא	אלא אמר רב ששת:										!	◇
עבדא כמטלטלין דמי.	דאמר: [רבי מאיר]										!	◇
ואכתי, מה שטענו - לא הודה לו, ומה שהודה לו - לא טענו											?	◇
סבר לה כרבן גמליאל											!	
טענו חטים והודה שעורים - פטור	דתנן: [ת"ק]										!	◇
מחייב.	רבן גמליאל:										!	◇
אכתי, הילך הוא											?	◇
עבדא - דקטע לידה, ושדה - שחפר בה בורות, שיחין ומערות.	רבא:										!	◇
והא רבי מאיר איפכא שמעינן ליה											?	
גזל בהמה והזקינה, עבדים והזקינה - משלם כשעת הגזילה	דתנן: [ת"ק]										?	
בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך	רבי מאיר:										?	
הא לא קשיא כדמחליף רבה בר אבהו ותני:											!	
משלם כשעת הגזילה	רבי מאיר:										!	
אומר לו בעבדים הרי שלך לפניך.	חכמים:										!	
אלא ממאי דסבר רבי מאיר מקשינן קרקע לעבד, מה עבד נשבעין - אף קרקע נשבעין? דלמא אעבד הוא דנשבעין, אבל אקרקע לא?											?	◇
לא סלקא דעתך											!	
המחליף פרה בחמור וילדה, וכן המוכר שפחתו וילדה, זה אומר ברשותי וזה שותק - זכה. זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע - יחלוקו. זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי - ישבע המוכר שברשותו ילדה, לפי שכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]										!	◇
אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות.	חכמים:										!	◇
לאו מכלל דרבי מאיר סבר נשבעין?											!	
ממאי? דלמא כשם קאמרו ליה, כי היכי דאודית לן בקרקעות - אודי לן נמי בעבדים.											?	
יש דברים שהן כקרקע ואינן כקרקע, ואין חכמים מודים לו. כיצד? עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר: אינן אלא חמש, רבי מאיר מחייב	תדע, דתנן: רבי מאיר:										!	◇
כל המחובר לקרקע - הרי הוא כקרקע.	חכמים:										!	◇
ענבים העומדות ליבצר איכא בינייהו.	ואמר רבי יוסי בר חנינא:										!	
כבצורות דמין	דמר סבר: [רבי מאיר]										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת - insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק:	
לאו ככצורות דמיין.	ומר סבר: [חכמים]	■	■	■	◆							ק:	
אלא לעולם כדרבי הושעיא, ודקשיא לך זוקקין - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: כסות עבד - כעבד דמי. עומרי שדה - כשדה דמי, קא משמע לך.					!						◇	ק:	
זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יודע יחלוקן.											■	<	ק:
הא מני - סומכוס היא											■		ק:
ממון המוטל בספק - חולקין.	דאמר: [סומכוס]										■	◇	ק:
זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי - ישבע המוכר שברשותו ילדה.	אימא סיפא:										■	◇	ק:
אין, אמר סומכוס אפילו ברי וברי	ולרבה בר רב הונא, דאמר:										■	◇	ק:
אמאי ישבע מוכר? יחלוקן מיבעיא											⚡		ק:
מודה סומכוס היכא דאיכא שבועה דאורייתא, ודקטעה לידה כדרבא.											!	◇	ק:
המוכר זיתיו לעצים ועשו פחות מרביעית לסאה - הרי אלו של בעל הזיתים. עשו רביעית לסאה, זה אומר: זיתי גדלו, וזה אומר ארצי גדלה - יחלוקן.											■	■	ק:
שטף נהר זיתיו ונתנם לתוך שדה חברו, זה אומר: זיתי גדלו, וזה אומר ארצי גדלה - יחלוקן.											■		ק:
היכי דמי?											^		ק:
אי דאמר ליה קוץ לאלתר											!		ק:
אפילו פחות מרביעית נמי לבעל הקרקע											⚡		ק:
אי דאמר ליה כל אימת דבעית קוץ											!		ק:
אפילו רביעית נמי לבעל זיתים											⚡		ק:
לא צריכא, דאמר ליה סתמא. פחות מרביעית - לא קפדי אינשי, רביעית - קפדי אינשי.											!	◇	ק:
ורביעית שאמרו - חוץ מן ההוצאה.	רבי שמעון בן פזי:										■	◇	ק: